अथ मार्गागतं कंचित् क्षीणकोषं ददर्श सा
राजपुत्रं परिवृतं पुरुषैः शस्त्रपाणिभिः । 98
उपगम्य द्रुतं तं च नीत्वा एकान्ते जगाद सा,
निर्धनेन मम एकेन कामुकेन आवृतं गृहं । 99
तत् त्वम् आगच्छ तत्र अद्य, तथा च कुरु येन सः
गृहान् मम निवर्तेत, मदीयां च सुतां भज । 100
तथा इति राजपुत्रो ऽथ प्रविवेश स तद् गृहं,
तस्मिन् क्षणे द्रुपिणिका तस्थौ देवकुले च सा । 101
लोहजङ्घश् च तत्कालं वहिः क्वापि स्थितो ऽभवत्,
क्षणान्तरे च निःशङ्कस् तत्र एव समुपाययौ । 102
तत्क्षणं राजपुत्रस्य तस्य भृत्यैः प्रधाव्य सः
दृढं पादप्रहाराद्यैः सर्वेषु अङ्गेषु अताड्यत । 103
ततस् तैर् एव च अमेध्यपूर्णे क्षिप्तः स खातके
लोहजङ्घः कथमपि प्रपलायितवांस् ततः । 104
अथ आगता द्रुपिणिका तद् बुद्ध्वा शोकविह्वला
सा अभूद्, वीक्ष्य अथ प्रययौ राजपुत्रो यथागतं । 105
लोहजङ्घो ऽपि कुट्टन्या प्रसक्त्य स खलीकृतः
गन्तुं प्रववृते तीर्थं प्राणांस् त्यक्तुं वियोगवान् । 106
गच्छन् अटव्यां संतप्तः कुट्टनीमन्युना हृदि
त्वचि च ग्रीष्मतापेन छायाम् अभिललाष सः । 107

Digitized by Google